

V KREJČÍŘ

SKUTEČNÝ PŘÍBĚH

ANGELIQUE SERRAO

MLADÁ FRONTA

MLADÁ FRONTA

KREJČÍŘ
SKUTEČNÝ PŘÍBĚH

Angelique Serrao

KREJČÍŘ SKUTEČNÝ PŘÍBĚH

Angelique Serrao

MLADÁ FRONTA

Přeložil Pavel Vereš

Titulní foto Radovana Krejčíře u Vrchního soudu v Palm Ridge laskavě poskytl
The Star, autor Antoine de Ras.

© Text Angelique Serrao, 2016

© Published edition 2016 Jonathan Ball Publishers

Translation © Pavel Vereš, 2017

OBSAH

Radovan Krejčíř: Časový sled hlavního dění	9
1. „Se správnými styky si za peníze koupíte všechno“	13
2. Miliardář na útěku	17
3. Uprchlík ve dveřích	25
4. Vraždy naplánovány, vraždy zmařeny	31
5. Smrt Lollyho Jacksona	38
6. Německý specialista na automobily Uwe Gemballa padá do smrtelné pasti	54
7. Jak se stát šéfem podsvětí: sejmutí Cyrila Beeku	71
8. Svědek jako chameleon – Marian Tupý	90
9. Strašlivá smrt nevinného člověka	112
10. George Louca a jeho svědectví na smrtelném loži	123
11. Krejčíř jako terč – míří na něj automatická zbraň	140
12. Blízký společník všechno vyzvonil	145
13. Mrzák, Srb s prořízlou pusou a pokažený obchod s drogami	155
14. Bomba	163
15. Zatčení	169
16. Na Krejčíře se musí jako na Al Caponeho aneb když to nejde jinak, poštete na něj berňák	179
17. Únos a mučení Bhekiho Lukheleho aneb Krejčířova Achillova pata	193

18.	Spiknutí za účelem vraždy	212
19.	Svědék nestojí o státní ochranu.	220
20.	Na každého jednou dojde aneb Krejčíř je obviněn z vraždy Sama Issy	229
21.	Krejčíř se pokouší o útěk	240
22.	Od Krejčíře se odvrací štěstěna	250
	Dodatek: Přísežné prohlášení George Louky [č. 5].	264
	Poděkování	273

RADOVAN KREJČÍŘ:

ČASOVÝ SLED HLAVNÍHO DĚNÍ

- Červen 2005: Krejčíř uniká české policii a prchá ze země.
- Červenec až září 2005: Krejčíř ze svého úkrytu na Seychelách vznáší obvinění proti české vládě.
21. dubna 2007: Krejčíř přijíždí do Jižní Afriky a je zatčen.
4. června 2007: Krejčíř je propuštěn na kauci z vazby v Kempton Parku.
13. června 2007: Krejčíř se po opětovném vydání zatykače sám vydává policii.
6. července 2007: Krejčíř je po svém druhém zatčení propuštěn na kauci.
- Říjen 2008: Krejčířova žádost o azyl v Jižní Africe je zamítnuta; obrací se na Odvolací komisi pro uprchlíky.
1. prosince 2009: bankéř Alekos Panayi podává výpověď, v níž obviňuje Krejčíře z účasti na podvodném jednání za účelem praní špinavých peněz.
5. prosince 2009: soukromý vyšetřovatel Kevin Trytsman je zastřelen ve své advokátní kanceláři.
8. února 2010: německý občan Uwe Gemballa přijíždí do Jižní Afriky a následující den je prohlášen za nezvěstného.
3. května 2010: vlastník striptýzového klubu Lolly Jackson je zavražděn.
- Září 2010: případ žádosti o Krejčířovo vydání je znovu otevřen po verdiktu, že soudce v předchozím jednání nebyl nestranný.

27. září 2010: našla se Gemballova mrtvola.
29. října 2010: první zatčení ve věci Gemballovy vraždy.
21. března 2011: boss podsvětí Cyril Beeka je zavražděn v Kapském Městě.
22. března 2011: Jestřábi, příslušníci policejního útvaru bojujícího s organizovaným zločinem, vpadají do Krejčířova domu.
25. března 2011: Krejčíř se sám vydává policii.
28. března 2011: Krejčíř předstupuje před soud v případě s lékařským podvodem.
17. dubna 2011: George Louca, obviněný z vraždy Lollyho Jacksona, říká sdělovacím prostředkům, že Jacksona nezabil.
20. září 2011: Jacksonův bývalý advokát Ian Jordaan je zavražděn.
28. září 2011: Jacksonův bývalý obchodní společník Mark Andrews je zavražděn.
10. října 2011: najatí zabijáci zastřelili drogového překupníka Chrise Couremetise.
12. února 2012: Krejčíř je zatčen za loupež.
26. března 2012: Louca je zatčen na Kypru.
16. dubna 2012: obvinění z podvodu proti Krejčířovi je staženo.
- Říjen 2012: obvinění z loupeže proti Krejčířovi je staženo.
24. července 2013: z automatické zbraně připevněné k automobilu se střelil na Krejčíře, ten uniká nezraněn.
12. října 2013: drogový dealer Sam Issa je zastřelen.
2. listopadu 2013: Krejčířův komplic Veselin Laganin je zastřelen.
12. listopadu 2013: uvnitř Moneypointu, Krejčířově krycím podniku, vybuchuje bomba.
22. listopadu 2013: Krejčíř je zatčen za únos, obchodování s narkotiky a pokus o vraždu.
25. listopadu 2013: Krejčíř se objevuje u soudu.
- Únor 2014: George Louca je vydán z Kypru do Jižní Afriky.

- Květen 2014: daňový úřad SARS zabavuje ochranným nařízením veškerý Krejčířův majetek.
5. listopadu 2014: George Louca podepisuje pět klíčových přísěžných prohlášení.
6. února 2015: Krejčíř je obviněn z Issovy vraždy.
21. dubna 2015: Louca uvádí u soudu, že Krejčíř údajně zabil Jacksona.
11. května 2015: Louca umírá ve vězení.
26. září 2015: Krejčíř se pokouší o útěk z vězení.
12. listopadu 2015: tři muži jsou shledáni vinnými z vraždy Uweho Gembally.
27. listopadu 2015: Krejčířovy domy v Bedfordview a Bloemfonteinu jsou prostřednictvím SARS vydraženy.
- Prosinec 2015: Krejčíř je přemístěn do C-Max, věznice s nejvyšší ostrahou v Kokstadu.
23. února 2016: Krejčíř je odsouzen na pětatřicet let vězení.
8. března 2016: Gemballův usvědčený vrah Kagiso Ledwaba uniká z vazební věznice Palm Ridge.
20. dubna 2016: Krejčíř prohrává odvolání proti rozsudku.

*Mým hochům, světlu mého života -
i ve dnech, kdy do světa vpadá temnota,
mi ho ukazujete z lepší stránky.*

Angelique Serrao

„SE SPRÁVNÝMI STYKY SI ZA PENÍZE KOUPITE VŠECHNO“

To jsou slova jednoho mrtvého.

Byl to drobný zlodějíček. Ale i hrdlořez. Najatý vrah. Takovému by nikdo neměl věřit. Dokonce si ani nikdo nemohl být jist jeho totožností. Používal několik jmen: George Smith, George Louca, George Louka. Vyberte si, jaké chcete. Všechna jsou pravá, všechna falešná, podle toho, s kým právě mluvíte.

Jeho slova už nelze dokázat – koneckonců už je mrtvý a patřil k těm, jimž nelze věřit. Jenže jeho slova stojí černá na bílém, podepsána a orazítkována komisařem zmocněným přijímat přísední prohlášení.

Vyřkl je ve vězeňské cele, když už měl na kahánku, dosvědčil je jeho advokát, jenž odpřisáhl, že se ten člověk úplně změnil. Louca už totiž neměl co ztratit – rakovina, která se mu objevila nejdříve v plicích, se rozšířila. Teď mu pronikla až do hrdla, takže sotva mluvil. Zůstal jen stín toho velkého ostrého hocha, který terorizoval Bedfordview, než v roce 2010 uprchl ze země. Žádná naděje mu nezbyvala. Zemře sám ve vězeňské cele, daleko od své rodiny na Kypru.

A se smrtí na jazyku se už nemusí bát. Dá na papír aspoň něco z toho, co ví o člověku, jehož samo jméno vzbuzovalo strach u těch, kdo ho uslyšeli: o Radovanu Krejčířovi.

Máme-li věřit Loukovi, právě Krejčíř ho dovedl až do bodu, odkud nebylo návratu. Krejčíř byl tak nebezpečný člověk, že teprve nevyhnutelná smrt rozvázala Loukovi jazyk.

Bohužel většina Loukových slov se vůbec nedostala k soudu. Nekonalo se žádné stíhání. Nikdo neměl pykat za to, co se stalo, za prolitou krev. Ale Loukova slova tu byla, černá na bílém, takže jednoho dne si měli všichni vyslechnout, co měl na jazyku, když umíral.

Tento den nadešel...

George Louca se s Krejčířem seznámil v dubnu 2007. Sdíleli spolu celu ve vazební věznici Kempton Park. Louku zatkli za krádež. Krejčíř byl uprchlík z České republiky. Jeho příjezdu předcházelo varování, takže ho zatkli, sotva vstoupil na půdu Jižní Afriky.

„Krejčíř se představil jako podnikatel se značným jměním a vlivem v Evropě, jenž má rozsáhlé zkušenosti s mezinárodním obchodem,“ uvedl Louca. „Sděлил mi, že se po propuštění z vazby hodlá dát na podnikání v Jižní Africe.

V průběhu několika dní jsme se s Krejčířem dali do hovoru. Vyšlo najevo, že Krejčíře trápí skutečnost, že v této zemi skoro nikoho nezná, že se dokáže vyjadřovat anglicky jen omezeně, že postrádá zkušenosti s jihoafrickým podnikatelským prostředím a že se vyskytly nesnáze, pokud jde o jeho přistěhovalecký status. Z těchto důvodů vyjádřil zájem o mé služby. Nabídl jsem se, že mu budu výměnou za příslib finanční odměny k ruce.

Krejčíř a já jsme sice byli v noci uzamčeni v cele, ale většinu dne jsme se mohli volně procházet, jak se nám zlíbilo. Měli jsme přístup do ohrazeného nádvoří vazební věznice Kempton Park.

Jednoho dne se v bráně dvora objevila jakýsi dívenka, snad patnáctiletá nebo šestnáctiletá, a posunky na sebe lákala mou pozornost. Když jsem se k ní přiblížil, anglicky mě oslovila. Zeptala se mě, jestli neznám „pana Radovana“. Jakmile jsem potvrdil, že Krejčíře znám, dívka mi skrze bránu předala dopis a požádala mě, abych ho doručil Krejčířovi.

Krejčíř po obdržení dopisu prohlásil, že je sice napsán česky, ale že ho podle jeho mínění napsal někdo, kdo používá softwarové aplikace

k překladu, jež jsou zdarma dostupné na internetu. Prý mu byla nabídnuta možnost propuštění na kauci, jestliže poskytne patřičný úplatek.

Zajímal se o tuto možnost. Kdyby se to potvrdilo, mohlo by se dospět k ujednání, jež by zajistilo jeho propuštění. Zároveň však projevil opatrnost a obavy, zda oné kontaktní osobě (nebo osobám) lze důvěřovat. Očekávalo se od něj, že naváže telefonický styk s kýmisi, jehož číslo bylo uvedeno v dopise.

Krejčíř se mě z toho důvodu zeptal, jestli bych nemohl někde sehnat mobil, jenž by se dal k tomuto účelu použít. Jeden jsem obstaral.

Požádal mě, abych jeho jménem zatelefonoval osobě, jejíž číslo se objevilo v tom dopisu. Působil tak, jako by se obával, že se jeho chabá angličtina stane při komunikaci nevýhodou a že nemusí odhadnout, zda protistraně, s níž měl co do činění, lze důvěřovat. Zavolał jsem na číslo uvedené v dopisu a oslovil jsem jakousi ženu.“

Dospěli k dohodě, že Krejčíř předem zaplatí jeden milion randů a po svém propuštění další tři miliony. Krejčíř prý později tuto částku usmlouval na 500 000 randů.

Louca měl na starosti předání tašky s penězi. Bylo asi deset večer. Venku byla tma. Cestoval s jistou Ronell. Tato žena předtím pomohla opatřit hotovost půjčkou.

Byli v jejím mercedesu, přesně jak to naplánovali, a čekali na další pokyny. Ve voze byla taška s penězi. Louca ji na chvílku otevřel a konstatoval, že obsahuje docela slušnou sumu.

Zazvonil mobil. Byla to ta žena. Pověděla jim, aby jeli na dálnici R21 směrem na Pretorii a cestou zastavili u jedné benzinové pumpy firmy Engen. Zastavili u ní a čekali. Ozval se další hovor. Bylo jim řečeno, ať se vrátí na dálnici R21. Kousek popojeli a pak dostali pokyn, aby zajeli na krajnici.

Loukovi bylo sděleno, že má vyndat tašku a trochu poodejít od vozu. „Zachoval jsem se podle pokynů, a třebaže už byla docela tma... rozeznal jsem světla vozu, jenž zastavil určitou vzdálenost za mercedesem. Popošel jsem asi deset nebo dvanáct metrů od zadní

části mercedesu a potom jsem tašku položil na okraj vozovky. Pak jsem se vrátil k autu.

Ronell a já jsme chvíli počkali, abychom se ujistili, že někdo tu tašku sebral. Při pohledu za nás... jsem si všiml, že někdo tašku popadl... Odjeli jsme pryč.“

Radovan Krejčíř si právě zajistil svobodu. Vypadalo to, že Jižní Afrika je zemí, jež odpovídá jeho hodnotám, že si tu může dělat (a také bude), co se mu zachce. Bylo to místo jako stvořené pro něho – takové, jež může nazvat domovem.

MILIARDÁŘ NA ÚTĚKU

Radovan Krejčíř byl mladý a bohatý – český miliardář, jemuž ještě nebylo ani čtyřicet. Svět mu ležel u nohou a on se vyznal, jak žít na vysoké noze. Za manželku měl úžasnou krasavici, projížděl se v rudých ferrari a ukazoval se v nejluxusnějších čtvrtích Prahy. S téměř dvoumetrovou postavou a kousavým humorem byl přesně takovým chlapem, za nímž se lidé ohlížejí.

V devadesátých letech 20. století ještě Krejčíř nebyl znám jako vedoucí postava podsvětí. V oné zemi východního bloku, součásti světa, jenž si získal pověst pařeníště odpudivých mafiánských kmotrů, byl malá ryba, téměř nicka.

Ale to se změnilo – jak záhy policie k svému zahanbení zjistí – v létě roku 2005, kdy se stal přes noc postavou, o níž každý mluví.

Krejčíř se narodil 4. listopadu 1968 ve vsi Dolní Žukov. Jeho matka Naděžda Krejčířová byla úspěšnou podnikatelkou a jednou z nejbohatších Češek. Jeho otec Lambert Krejčíř byl za komunistického režimu straníkem.

Krejčíř absolvoval Vysokou školu báňskou v Ostravě jako inženýr. Oženil se s jistou Kateřinou, černovlasou zelenookou kráskou, jež byla o osm let mladší. Měli dvě děti: Denise, jenž se narodil v roce 1992, a Damiána, narozeného v roce 2009.

Když bylo Krejčířovi jednadvacet, čile obchodoval s potravinami, nápoji, cigaretami a údajně i s lentilkami. Po matce zdědil obchodního ducha, a tak se jeho podniku dařilo – rozrostl se na síť společností prodávajících všelijaké zboží, ale hlavně palivo.

Když bylo Krejčířovi třicet, měl nashromážděné slušné jmění, jež většinou pocházelo z vlny privatizace státního majetku, jež následovala po Sametové revoluci z roku 1989. Tehdy byla svržena komunistická vláda v bývalém Československu.

Svým bohatstvím se rád blýskal: pořídil si četné nemovitosti a luxusní automobily. Usídlil se v jedné vile u Prahy. Byla umístěna na parcele o rozloze dvou tisíc čtverečních metrů, zčásti zaříznuté do svahu. Stála podle odhadů v přepočtu 15 milionů dolarů. Měla hřiště na squash a košíkovou, bazény uvnitř i venku a ohradu pro tygra chovaného pro potěšení. Obrovité akvárium se honosilo žraloky a velikánskou murénou.

Netrvalo dlouho a Krejčíř měl opletačky se zákonem. Obrázek úspěšného mladého podnikatele zvolna bledl, jak vycházelo najevo, že pronikl do českého podsvětí. Bylo proti němu zahájeno policejní stíhání za podvod, daňový únik a padělatelství.

Jeho podnik, jenž dovážel ropu – hlavně z Německa a Ruska –, byl obviněn z krácení daní a dlužil státu miliony českých korun. Krejčíř byl rovněž obviněn z různých finančních machinací, jako například převedení obrovských sum na Panenské ostrovy, aby se vyhnul placení daní.

Poprvé ho zatkli v roce 2002, kdy strávil sedm měsíců ve vazbě, než ho z formálních důvodů propustili. Opět byl zatčen v září 2003. Potom strávil rok ve vazbě za podvodné půjčky. Spolu se svými spolupachateli čelil podezření, že vytuneloval majetek společnosti známé jako Technology Leasing.

V lednu 2011 uznal Městský soud v Praze Krejčíře vinným z porušení povinnosti při správě majetku a poslal ho na osm let do vězení. To byl jen jeden z mnoha zločinů, z nichž byl usvědčen ve své vlasti. Ale tresty si nikdy neodpykal.

V roce 1996 získal Krejčíř do svého jmění a správy akcie, které byl podle smlouvy povinen vrátit podniku, jenž se jmenoval Frymis. Jenže akcie nevrátil, takže způsobil škodu přibližně 75 milionů korun (asi 30 milionů randů). Mnohem později ho konečně odsoudili za podvod v kauze těchto akcií a měl strávit šest a půl let ve vězení, což bylo po odvolání sníženo na šest let.

Říkalo se o něm, že pomáhá organizovat úniky z placení cla jedním dovozcem paliva registrovaným v České republice. Podle vyšetřovatelů ze SARS byl 3. prosince 2012 odsouzen v nepřítomnosti za spoluvinnu k jedenácti letům vězení a pokutě tří milionů korun.

Krejčíř byl také obviněn z toho, že nařídil a organizoval únos podnikatele Jakuba Konečného, jehož prý osobně donutil k podpisu prázdných směnec a dalších dokumentů. Byl usvědčen a odsouzen na šest a půl roku vězení za vyděračství.

Tahle podvodná činnost byla jedna věc, ovšem hromada mrtvol, jež se začala kolem něho kupit, budila větší starosti. Petr Šebesta, korunní svědek v případě daňového úniku, z něhož byl Krejčíř obviněn, byl nalezen zavražděný s nábojnicí v ruce, což bylo typické varování od české mafie.

Krejčíře obviňovali ze zločinů spáchaných v České republice ještě dlouhá léta poté, co ze země uprchl. V roce 2002, kdy poprvé skončil za mřížemi, záhadně zmizel jeho otec, jenž vlastnil tiskárnu. Za tuto vraždu byl v roce 2006 zatčen známý a vlivný majitel fotbalového klubu Jaroslav Starka. Policie se domnívala, že Lambert Krejčíř byl unesen, aby byl jeho syn donucen zaplatit své dluhy z podnikání. Je tu domněnka, že Lambert utrpěl infarkt, když ho únosci cpali do kufru auta. Jeho mrtvola se nikdy nenašla a Krejčíř prohlásil, že se domnívá, že ho rozpustili agenti českého státu v sudu s kyselinou. Starka popřel, že by měl s tímto únosem cokoli společného, a prohlásil, že měl s Krejčířem dobré vztahy.

Takzvaného kmotra organizovaného zločinu v této zemi Františka Mrázka zavraždil někdo profesionálním způsobem v lednu 2006. Kulka odstřelovače ho trefila před jeho kancelářskou

budovou. České sdělovací prostředky ukázaly prstem na Krejčíře. Uváděly, že z otcovy smrti vinil Mrázka. Jihoafrický autor a badatel Julian Rademeyer řekl v roce 2010, že se Krejčíř rozesmál, když se ho zeptal, zda má co do činění s tímto zabitím. Krejčíř poukázal na to, že byl v době vraždy na Seychelách: „Ano, vystřelil jsem jednu kulku ze Seychel a ta pak putovala celou cestu přímo až do jeho srdce. Jsem přece velice dobrý... toho chlápka jsem viděl dvakrát v životě. Nikdy jsme spolu nebojovali. Je to stejná situace jako s mým otcem. Zabili ho a pak říkali, že to spáchali moji zločinci. Celou dobu se jednalo o chlapy z nejvyšších vládních kruhů a tajné služby.“ Krejčíř tvrdil, že je obětí politické pomsty, kterou podnítil předseda vlády, jehož vzestup k moci paradoxně pomáhal financovat. Připustil, že platil volební kampaň českého sociálnědemokratického kandidáta Stanislava Grosse v rámci dohody, že až bude Gross zvolen předsedou vlády, předá Krejčířovi kontrolu nad státní ropnou společností Čepro.

Krejčíř tvrdil, že Gross tuto dohodu odmítl dodržet a požádal ho, aby mu danou směnku vydal. Rozhněvaný Krejčíř to odmítl a pohrozil, že vše vyzradí sdělovacím prostředkům.

„Během července 2002 mě zatkli pro smyšlená obvinění z podvodu a drželi ve vazbě sedm měsíců, kdy jsem byl fyzicky i duševně týrán, abych prozradil, kde ta směnka je.“ Takto je Krejčíř citován v knize *Lolly Jackson aneb Když se výmysly promění ve skutečnost*. „Během mého pobytu ve vazbě byl můj otec vyslýchán, aby řekl, kde se nalézá ona směnka. Tyto informace nebyl schopen poskytnout..., takže ho pak unesli a odstranili.“

Několik let nato, těsně před půlnocí 18. června 2005 vtrhlo do Krejčířovy vily dvacet maskovaných policistů od bezpečnosti a pracovníků prokuratury. Šli po stopách udání, že se plánuje vražda celníka, jenž figuroval jako svědek v jedné z kauz podvodu, který vyšetřovali v souvislosti s Krejčířem.